

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen
Finansminister Sigbjørn Johnsen
Statsråd Trond Giske
Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa
Statsråd Erik Solheim
Statsråd Terje Riis-Johansen
Statsråd Tora Aasland

REGJERINGENS MILJØTEKNOLOGISTRATEGI

Forum for Miljøteknologi er kjent med at regjeringen har oppnevnt et statssekretærutvalg som skal utarbeide et beslutningsgrunnlag for regjeringens miljøteknologipolitikk i tilknytning til statsbudsjettet 2011. Vi er også kjent med at det vil bli gitt orienteringer om denne sak på møtet i Strategisk råd for miljøteknologi 12. august 2010.

Forum for Miljøteknologi stiller seg meget positivt til at det nå skjer en samordning mellom departementene i miljøteknologipolitikken. Dette er viktig for næringslivet og for arbeidet med å realisere klimamålene. Ser man de to nye miljøteknologiordningene, Enovas program for nye teknologier og CLIMITs kommersialiseringsprogram i sammenheng er det betydelige beløp som er i ferd med å bli bevilget til teknologi- og næringsutvikling på miljøområdet.

Som et innspill til dette arbeidet tillater vi oss å fremheve noen hovedpoenger:

1. Betydning av en samordning av virkemidlene

Et sentralt poeng med regjeringens arbeid med en nasjonal næringsstrategi for miljøteknologi har vært å legge forholdene til rette for at det over tid kan utvikles en genuin næringsklynge for miljøteknologi. En av forutsetningene er at miljøteknologi, fornybar energi og CO₂-håndtering blir sett i sammenheng.

Det betyr i praksis at de to miljøteknologiordningene - den ene på NOK 140 mill, den andre på NOK 500 mill over tre år - Enovas program for nye teknologier og CLIMITs kommersialiseringsprogram må få en mest mulig felles innretning. Det bør utvikles en "One Stop Shop" med NHD som ansvarlig som kan samordne disse virkemidlene.

2. Virkemidlene må ha en innretning som er relevant for bedriftene

Vi vil anmode om at statssekretærutvalget arbeider for at virkemidlene får en innretning som er mest mulig relevant i forhold til bedriftenes behov. Slik har det ikke vært til nå. Særlig har store bedrifter hatt problem med å kunne nyttiggjøre seg virkemiddelapparatet i sin miljøsertifisering.

Som eksempel kan nevnes at medlemmene i Forum for Miljøteknologi i dag har utviklingsprosjekter innen fornybar energi og miljøteknologi med en samlet investeringsramme på NOK 3,5 mrd. Nesten ingen av deres prosjekter har kunnet nyttiggjøre seg virkemiddelapparatet. Bedriftenes erfaring er at det eksisterer et alvorlig misforhold mellom bedriftenes behov og virkemidlenes innretning.

Vi har notert med interesse at flertallet i Stortingets Finanskomité har tatt opp disse problemene i innstillingen til Revidert Nasjonalbudsjett 2010. Særlig vil vi vise til komiteens understrekning av at ordningene må ha en innretning som også treffer de store bedriftene. Mangelen på relevante og konkurransedyktige virkemidler i Norge har medført at et økende antall av bedriftene flytter sine miljøprosjekter og miljøinvesteringer til utlandet. *Det er heller ikke mulig å oppnå en velfungerende miljøteknologipolitikk hvis de store bedrifter faller utenfor virkemiddelapparatet.*

3. Tiltak for å sikre en mer velfungerende miljøteknologipolitikk

Sett fra bedriftenes side er de viktigste tiltakene for å oppnå en mer velfungerende miljøteknologipolitikk følgende:

- Det må finnes løsninger på kravet om at bevilgningen skal være utløsende for hele prosjektet, et krav som nesten automatisk ekskluderer de store bedriftenes miljøteknologiprojekter. Det sier seg selv at et støttebeløp på et par millioner kroner til et 100 millioners prosjekt aldri vil virke utløsende. Det er to løsninger på dette problemet: Det ene er at virkemiddelapparatet gis muligheter for å yte større støttebeløp til utvalgte teknologiprojekter. Det andre er at bedriftene gis anledning til å dele prosjektet opp i mindre enkeltprosjekter. Begge deler bør det åpnes for.
- Ordningen bør virke sammen med andre virkemidler. Det kan eksempelvis bety at bedriften kan søke om en IFU-kontrakt til et forprosjekt, og at bedriften i neste fase kan søke støtte fra den nye ordningen til et pilotprosjekt. Det er viktig at ulike støtteordninger til de ulike fasene i et prosjekt befinner seg innenfor samme offentlige "virkemiddelparaply".
- I likhet med flertallet i Stortingets Finanskomité vil vi be om at departementene legger opp til at "midlene i størst mulig grad kan rettes inn mot prototyper, fullskallate testing og videre som investeringsstøtte til utvikling og bygging av kommersielle anlegg med ny, umoden miljøteknologi i Norge". Det må i denne forbindelse legges vekt på at investeringene må frembringe en miljøinnovasjon og at det er bedriften som gjennom sin del av investeringen skal definere det kommersielle potensialet.
- Tilskuddene bør gjennom den nye miljøteknologi ordningen kunne utgjøre minst 50 prosent av bedriftenes investeringer, slik EUs supergruppeunntak legger opp til. Vi vil særlig anmode om at man ikke fra norsk side legger opp til en mer restriktiv tolkning av dette vedtaket enn det EU selv gjør. Formålet med supergruppeunntaket er innenfor en tidsavgrenset periode å *stimulere* til investeringer innen miljøteknologi og fornybar energi, ikke å *avgrense*

investeringene. Vi gir også vår tilslutning til anmodningen fra flertallet i Stortingets Finanskomiteé at "ordningen må ikke legges opp på en måte som gjør notifikasjon eller melding til ESA problematisk og forsinker prosessen med å ta ordningen i bruk".

Etter vår oppfatning haster det nå med å få etablert gode og relevante ordninger for bedriftene.

4. Det offentlige som krevende kunde

Det store og voksende miljøteknologimarkedet er primært et resultat av politiske beslutninger i form av lover, regler, påbud og incentiver. For å løse disse oppgavene kreves ny teknologi og nye løsninger.

Her må næringslivet spille en aktiv rolle. Ved å utvikle gode og effektive løsninger bidrar bedriftene til å realisere politiske mål. Samtidig er bedriftene avhengig av at myndighetene er seg bevisst at det å skape et marked er en del av miljøpolitikken.

Miljøverndepartementet har igangsatt et prosjekt for å få en sterkere miljø- og energiprofil på offentlige anskaffelser. Arbeidet koordineres av Difi, som har et pådriveransvar for sentrale statsetater, samtidig som det også etableres en faglig pådriver- og veiledningstjeneste i alle fylkene. Målet er å styrke offentlig sektor som krevende kunde ved å stille ambisiøse krav til miljø- og energieffektive løsninger i offentlige anskaffelser. Hensikten er å hjelpe frem bedrifter som satser på dette markedet.

Dette arbeidet bør styrkes og gjøres til en del av regjeringens miljøteknologisatsing.

Med hilsen
FORUM FOR MILJØTEKNOLOGI

Per Morten Vigtel

Marianne Lie